

אני "מגדיר" את עצמי...

דו"גאן ושומאכר הגיעו לישראל

— אינני מבין אותך — אמר לי אחד מידידי, עסקן מפלגתי חותיק — בחור בגילך, בימים כאלה... איך אפי שר שלא תשתייך לאף מפלגה? נו באמת, — איך יכול אדם להסתובב כן, לפרוק עול, הייתי אומר. נו טוב, — אני מבין שאינך רוצה להיות פעיל, אין לך נטיה לעבודה ארגונית מפלגתית. אבל איך אפשר שאדם לא יגדיר את עצמו? הרי כל אדם צריך סוף סוף להחליט לאיזה מחנה הוא משתייך. אינני רוצה להשפיע עליך להכנס למפלגתי, אני מדבר מנקודת ראות רחבה יותר: הגיע הזמן שתגדיר את עצמך!

שני הקומיקנים הפולריים דו"גאן ושומאכר כבר ישבו במשך אחת עשרה שנה על מזו"ז דותיהם ברוסיה ובצרפת, הניעה השעה לדרת מן המז"ז וזרות הללו זלפי תוח אותן. נקד וזה שיעשו זאת בישראל.

הדברים הללו לא עברו בלי השפעה. לאחר שהרהרתי בהם נוכחתי שמכמה בחינות צודק חברי. הנה אני לי נוצר מצב עדין: ידידי מחוגי היר מין סבורים שמשום שאינני נמנה על מחנם, מסתמא אני "אדום", ולעומתם ידידי מחוגי השמאל סבורים שמשום שאינני נמנה על מחנם מסתמא אני "ימני". חושדים בי בנטיית שונות, ואחרים מנסים להשפיע עלי להצטרף למפלגתם, בקצור: אין לי שקט ומנוחה, והרי את כל זאת יכול אני למנוע בנקל: אגש למועדון מפלגה, שתי תמונות, ומיד "פנקס-חבר" בידי — והיני "מגדיר", שוב לא ינסו

טפוסים שונים ל"ארגן" אותי, ולא ייחסו לי דעות והשקפות שאינן כחובות שחור על גבי לבן בעתונת של מפלגתי, והכל יבוא על מקומו בשלום. ערב אחד יצאתי לעיר במטרה לבקר בשנים או שלושה מועדוני מפלגות, ולאחר שצעמד על אפיון, אבחר בקרובה לרוחי ביותר, מן המועדון הראשון שנקרה בדרכי בקע אור רב ונשי מעד שירה צורמת. הסתכלתי לחוכו מבעד לחלון וראיתי חבורת נערים ונערות מקפצת ושרה. "הללו צעירים מדי בשבילי", חשבתי, והתרחקתי מן המקום. מועדון שני שכן בקומה השנייה ועשה רושם סולידי יותר, מצאתי מאת ועלונים שונים, השעה היתה מוקדמת ובמועדון היו רק אנשים ספורים, שהסתודדו בפנות. החליתי לסקור את כל אשר מסביבי. הסיסמאות משכו את העין ביותר. על קיר אחד התנוסס המשפט: "תן לי חבר את ידך המיובלת". ועל קיר שני: "יפפר על עמו". ומתחת באותיות קטנות יותר: "אשרי הגבר הצניע לכת". ועוד כמה סיסמאות כגון: "מלכות טועלים במדינה מסורתית", "יבוא הון זר לארץ!". "בוז לקפיטליזמוס" וכן היו תלויות על הקיר כמה מודעות המכריזות על כינוסים והרצאות, הסיסמאות הללו הוכיחו שמפלגה זו ירדעת את דרכה, ומראה חבריה נשע רגש של בטחון שהפעם נקלעתי לחבריה הוגנת, נגשתי אליהם ואמרתי את מטרתי באי.

הגיל האמיתי...
הכתובת האורחית...
א. ה ש כ ל ה (למחוק את המיותר).
1. השכלה עצמית (בכתיקה וכו').
2. רומנים זעירים.
3. קורסים בכתיבה.
4. ספרות בלשית.
5. חוסר-השכלה.

ב. ע ב ר פ ל י ט י (למחוק את המיותר)...
1. סוציאליזמוקרטי.
2. טרוצקיזם.
3. פצפיזם.
4. אנארכיזם.
5. רבולוציונר.

ג. ע ב ר צ י ו נ י (למחוק את המיותר)...
1. תרומות לקופת "ר" מאיר בעל-הנס".
2. רכישת כתבי הרצל.
3. השתתפות באסיפות.
4. הפגנות אנטי-בריטיות.
5. השתתפות ב"מצבים צבאיים".

ד. ע ב ר א ר ג ו נ י (למחוק את המיותר)...
1. שיחות עם פועלים.
2. חיכוחים בבית-הספר.
3. פעילות בבתי-הקפה.
4. ארגון נשפיות, נשפים וכו'.
5. ארגון חיי משפחה.

וכן עוד כמה סעיפים היו בשאלון הארוך לאחר שמחקתי את כל המיותר וחתמתי את שמי, הגשתי ברטט מיוחד את השאלון למזכיר. הוא נטל אותו ולאחר שהסמינו באחת ממגרותיו פתח ואמר: — ועכשיו נגיש למבחן האינטלי-גנציה...

— תסלח לי, אדוני המזכיר, אבל אני כבר מרגיש לא טוב... מסתובב לי הראש...
— אני אשאל אותך עוד כמה שאלות, אולי זה יעבור.
— לא, אני מוכרח ללכת הביתה. חלילה וחס! אתה התחלת לדיבר על ענין "חגוג ליחסים" ודבר זה מענין אותי מאד. אני הייתי רוצה שא תה תקבל על עצמך להודיך את החוג הזה, במקרה שהועד יאשר אותך כחבר המוכן הנך?
— חבר אדון, אני לא מוכן... אני כבר מבולבל לגמרי... שלום...
וכך עזבתי את המועדון. אותו ערב שוב לא יצאתי מחדרי קראתי בספר ולאט לאט עזבני כאב-הראש. שוב נשארתי "בלתי-מגדיר". אלא שעכשיו, משום מה, לא הצטערתי על כך.

מחלקת החלטות לפי ארץ

שד בית מסחרנו תתפור לך חליפה ממדאי האררי גים שיה (גם, "לכד") או מארינג, בגזרה הידועה ובעבוד המעודה שד

אפג

ירושלים, תל-אביב, חיפה

הרגשתי שעכשיו יבוא הדבר החמור ביותר, שיקבע אם אתקבל למפלגה או לא.
— שיטת המבחן היא פשוטה — אמר המזכיר — אני שואל אותך שאלות ואתה עונה לי תשובות, אם מי-דת האינטליגנציה שלך לא תהיה נמר-כה מן הממוצע — סיכוייך להתקבל למפלגתנו הם טובים. השאלה הראשונה היא: מה חייב אדם בארץ להיות כאדם, כיהודי, וכציוני?
— הוא חייב להיות אדם, יהודי, וציוני.
— טוב, שאלה שניה: במה מצטיינת תקופתנו?
— בזה שהיא תקופת המאה העשרים.
— לא רע. ועכשיו אמור לי: מה זה אטום?
— בתיקה בצפון תל-אביב.
— לפי דעתך האם ההווה קודמת לתודעה, או התודעה קודמת להווה?
— תסלח לי...
— הווה או תודעה — מה קודם?
— לשניהם האם זה אחר זה.
— הגדרתך מופשטת מדי. תן לי משל.
— אם שמים קומקום על אש, או קודם המים רותחים ורק אחר-כך הקומקום מתחיל לצפף.
— טוב מאד. ועכשיו אמור לי שם של גאון.
— הגאון מחילגוא.
— מי המציא את המלחמה?
— אי-לי-הנשק.
— לשם מה?
— כדי לתת עבודה לבעלי-מקצוע, ולשלם "מס הכנסה" שמאזן את תקציב הממשלה.
— טוב, סבורני שכבר קיבלתי מושג על רמת האינטליגנציה שלך. הועד יחליט אם לקבל אותך למפלגה. וכעת, באיזה חוג אתה מעונין? קיימים אצלנו חוגים שונים: חוג לפוליטיקה, חוג לכלכלה, חוג לספרות...
— אני מעונין בחוג ליחסים.
— חוג למה?
— ח-ס-י-ם. חוג ללמוד היחסים שבין אדם לאדם, בין פועל לנותן-עבודתו, בין תלמיד למורה, בין בעל לאשתו, בין סוחר לקונה וכו'.
— מענין מאד! תמשיך בבקשה להסביר לי...